

narodnog neprijatelja, jednako smoramo i mi postupati sa talijanskim činovnicima.

Budemo li složno i bezobzirno radili da uvedemo u sve kotarske sudove naš jezik, budu li naši odvjetnici nepopustljivi u svakom jezičnom pitanju, tada nije daleki dan kad će naš jezik i naši sinovi utivati na sudovima naše Istre ono postovanje, koje im po pravici ide.

Ovliko za danas. Skoro bi moral sliediti nova imenovanja sudbenih činovnika, pa budi li po dosadanju pravcu osvrnut ćemo se ponovo na predmet.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjanski kotar:

Jedan zastupnički mandat u Puli. Na drugom mjestu govorimo o tom kako je smrću pokojnog zastupnika Franca ostao izražen jedan zastupnički mandat za za grad Pulu. To je, kako je poznato, treći gradski izborni kotar u Puli.

Ta je treći gradski izborni kotar imao pripasti po izbornom kompromisu između naših i talijanskih zastupnika, hrvatsko-slovenskoj stranci Istri. Nu naši dobri susjedi, kojim je vjerolostvo, kad se radi o nama ili proti nama svakdanji krib, prelomiše i ovaj put zadano rječ, kao što će ju lomiti i prelatani uvjek dok i kada bude to od njih samih odvisno bilo. Prati svečano uticanjem ugovoru, kojemu je kumovao carski namjesnik i vladin zastupnik na zemaljskom saboru Iste, posigli su u ludje pravo, ugrabilu su nepoštenu mandat, kojega su nam bili prije sami dali i priznali.

Izgovarali su se tada pošteniji ili smetljiviji između njih, da to ne cini stranka, da to poduzimaju pojedine osobe, da su odlučujući talijanski krugovi proti takovom lopovluku itd. itd. ali tomu je mogao povjerovati samo onaj koji ne pozna naših lukavih i lisičavih susjeda u dušu, kasto ih poznamo mi.

Za taj izborni kotar razviti će se bez dojbe opet izborna borba, premda je ne stalo osobe, koja je po kazivanju i dočekivanju talijanskih klovodja izbornu borbu sama zapodjela i provela. Stupiti će na njezino mjesto druge osobe, koje će nastojati da nam rečeni izborni kojar po drugi put osako nepoštenu i protiugovorno ugrabe.

Izbor za taj kotar nije još raspisan ali obaviti će se stalno u što kraćem roku — osobito ako pregovori između odabranika obiju saborskih stranaka uspiju.

Radi toga upozorujemo već sada naše prijave i klovodje u Puli i na Puljskim na važnost izbora u trećem izborničtvu grada Pule. Taj kotar mora pripasti nama budu li same naši izbornici valjano organizirani i bude li više složnog i jedinstvenog rada medju narodom i inteligencijom. Izbjegavajmo prigovore i rekriminacije pa svi složno u borbu proti lopovu, koji hoće silom preko našeg plota.

Ističemo te tim jače što su u našim redovima počele nicići kojekakve eksotične biljke sa svojim još više eksotičnijim kandidaturama, pak upozorujemo osobito političko društvo da dobro pripazi, kad bi imalo kojeg novog kandidata preporučiti za ovaj izborni kotar. Nametnicima pak poručujemo: ne amučujte nam naroda, jer ćemo inače potenci raskrinkavati sav vas „narodni rad“.

Veliki ples za hrvatske škole u Puli. U subotu dne 3. februara t. g. biti će u Narodnom Domu veliki ples za hrvatske škole, što ga priredjuju zajednički i bratski sva slavenska društva u Puli. Radi toga ponovo pozivljemo i na arce stavljamo svim Slavenima u Puli, da se te večeri nadjemo svi u velikom broju okupljeni u Narodnom Domu, da svojim do-

prinosom pripomognemo dograditi onu veliku zgradu iz koje će nam slevati luce prosvjete i napredka i naše bolje budućnosti.

Plesni odbor počeo je već razasiljati pozive za taj ples, te upozorujemo svakog Slavena ako koji i nebi dobio poziva, da će dne 3. februara biti svakomu Slavenu širom otvorena vrata Narodnog Domu i svaki Slaven dobro došao na veliki ples za hrvatske škole u Puli.

Za taj veliki ples objelodanju je odbor i dao priliepti po gradskim uglovima ovaj proglaš:

Hrvati! Slaveni!

Na 3. veljace ove godine obdržavati će se u svim prostorijama „Narodnog Doma“ veliki ples, koji priredjuju sva Slavenska društva u Puli, a čisti dobitak tog plesa namjenjen je za hrvatske škole u Puli.

Velika, sveta i uzvišena je svrha, koju sa ovim plesom podpořimo i kako je hrvatska škola prva potreba sveukupnog našeg naroda i glavni temelj njegove budućnosti, tako mora, da se cio naš narod za istu zauzimlje.

Bezdušno smo liseni škola, u kojim bi se na našem jeziku našu djecu podučavalo, a davaju nam se škole, koje imadu odurnu svrhu, raznarođenje našega ponadlaka. Dužnost nas dakle zove, da sami otvaramo i uzdržimo hrvatske škole svuda gdje se hrvatski govori, jer samo na taj način možemo da spasimo naš narodnu posjed u Istri, osiguramo našu narodnu budućnost i opstanak, te očuvamo sebi i potomcima našu materinsku riječ, tu dragocjenu ostavštinu naših otaca.

Pozivamo dakle sve puljske Hrvate i Slavene, da se našem pozivu odazovu, te pristupi na ples daju svoj doprinos za hrvatske škole.

Svi ljubimo materinsku riječ i svi moramo dijelom posvjedočiti koliko nam je mila i draga.

Pozivamo na taj ples sve Hrvate i Slavene bez razlike staleže, te osvijedočeni o patriotskom narodu našem pouzdano se nadamo, da će se svak tko patriotski osjeća tomu pozivu odazvati, jer pred uveznim pojmom narodnosti moraju izbezutaljene i nemaravne društvene razlike.

Ulagina stoji K 1, početak točno u 8 i pol sati na večer. Dobrovoljni darovi primaju se sa zahvalnošću.

Svi dakle na ples. — Odbor.

Iz Medulinu. U nedjelju dne 28. t. m. obdržavati će Hrv. Čitaonica u Medulinu svoju redovnu godišnju skupštinu, na koju se članovi pozivaju da pristupe u što većem broju.

Danas možemo javiti utješnu vies, da naš hrv. glazba napreduje sve to više, što je pokazala već par puta sa svojim javnim nastupom. U nedjelju dne 4. 2. pozvana je naša glazba u Alturu, da sudjeluje u zabavi, što ju priredjuje tamponska Čitaonica.

Za Družbu. Prigodom vjenčanja Tome Ikića i Kati Družetić u Alturi sakupilo se na predlog g. Kirca za Družbu K 7 —

Hrvatska Čitaonica u Alturi obdržavaće u nedjelju dne 28. t. m. svoju redovnu glavnu skupštinu, na koju se pozivaju gg. članovi.

Zabava u Alturi. Dne 4. februara t. g. priredjuje Hrvatska Čitaonica u Alturi veliku zabavu s plesom uz sudjelovanje glazbe iz Medulinu. Pozivaju se rodoljubi iz mjesta, grada Pule i okolice, da nas sto mogobrojnije posjeti i tako potaknu našto življ u radu za narodno oslobođenje.

Boravak priestolonasjednika na otoku Brioni. Becki listovi pišu, da će na proleće priestolonasjednik nadvojvoda Fran Ferdinand sa obiteljem na dulji boravak na otok Brioni kraj Pule. Odavde će nadvojvoda posjetiti dalmatinske gradove Dubrovnik itd. pak Mostar i Sarajevo, gdje kani proboravati 5 dana.

Lošinjski kotar:

Veli Lošinj 23. I. 1912. Hoćemo da prikazemo siroj javnosti, kakvu brigu ima naša slavna občina za svoje siromaše. Imamo u mjestu jednu sirotu, koja valjda neima od rodbine nijednoga bliznjega. Do tamo je bila upisana u listu od siromaša. Zato kad je jedna dobra duša iz Amerike poslala lani nešto novaca za siromake Lošinja, došla je i naša sirot na općinu moliti, nek joj se štograd od toga podijeli. Ali joj bi odgovoren „Novac nije poslan za Hrvate, nego za Istrjane“. Poznamo te lilo!

Ovo nam je bilo poznato već prije i šutjeli smo. Ali, ne moguće šutjeti kad dopre do samog srca. Siroti se ne daje milostinja, jer nječe da zataji svoju krv i zaboravi na svog roditelja, a onomu koji svaki drugi dan nalokan pjeva, daje mu i kruna i objeda jer nije Hrvat nego Istrjan.

Možda bi nam bolje znao reći zašto su našu sirotu izvadili iz liste od siromaša. Dr. Sussich, koji je jednog starici došao na vrata izazivajući: Cosa non va for? El Spinci se qua. Cosa non va vederlo? No i to je jedan doktor kulturan (?) covjek? Adrapovac!

Još nam je nešto na vrh pera, ali ćemo radje oslaviti za zgodnije mjesto i vrijeme.

Karneval je, „Janje“ nam je podvijalo i uskočilo u tudje stado. Bojati se je da će Talijanci početi protestati svoje medje i na planine Velebita!

Kažu da se Antonijo spremi u Trst, tuk bliže granice, dok Antonija ide čak veder Firenze po....

Voloski kotar:

Zašto je Dr. Červar položio zastupnički mandat? Na ovo pitanje mogao bi odgovoriti izvestno jedino sam g. Dr. Červar i nitko drugi osim njega. Radi toga i nije se valjda nitko usudio da potakne gornje pitanje neželeti dirati u ničije privatne tajne il osobne razloge i poslove.

Ni mi nebismo se bili dotakli tog pitanja, da nas nije izazivao jedan ultraliberalni hrvatski list, kojeg dopisnik stoji stalno bliže g. Dru Červaru nego li mi, pa se ipak nije mogao odvaziti, da ga za razloge njegove demisije zapita. Njegovo natjecanje, kao da bi bio povod toj ostavci „pitanje nesretnog istarskog učiteljista“ ne može da vriedi, jer g. Dr. Červara nisu bile pojedine osobe ni pojedine obćine, već sve hrvatsko-slovenske obćine sudbenih kotara Volosko i Podgrad. A sve ove obćine, koliko je nama poznato, odobravale su saborsko djelovanje svog zastupnika. Ako su, ili kli bi bile pojedine obćine ili pojedini izbornici i prigovorili njegovom javnom rdu u ili izvan sabora, imao je pravo na te prigovore obazirati se ili neobazirati se, čim je znao, da je ogromna većina njegovih izbornika s njime zadovoljna.

Kako rekosmo gori, neznaju ni najtijesni drugovi g. Dr. Červara za razloge njegove demisije, te odpada radi toga i ona zlobna opazka dopisnika spomenutog lista da su so naši političari sigurni i sada držali svoga načela: Štimmo i stišajmo strasti? Nasi političari nisu mogli o toj ostavci drugo kazati van to da je g. Dr. Červar prijavio „Politickomu društvu za Hrvate i Slovence Istre“ i zemaljskom kapetanu Dr. Rizzi — kao saborskem predsjedniku, da polaze svoj mndat na zem. saboru Istre.

G. dr. Červar valjda zam kazati — kašto je to običaj — birsim svojim izbornicima razloge, zbog kojih im vraća mandat, što mu ga kod zadnjih občenitih izbora na zemaljski sabor Istre onako častno povjeriše. Ustupimo se dakle do tada i pustimo na miru bar do tada „mrežne“ — Jedan izbornik.

Veliki ples u korist Družbe u Voloskom-Opatiji. Mutka i tenska podružnica družbe sv. Cirila i Metoda imala je sastanak na 12. o. m. na kojem se je zaključilo da će se na 3. veljace t. g. prirediti veliki ples u korist družbe, te je jedno izbran i odbor od gospodja i gospode.

Na sastanku se je razpravljalo o mnogočemu kako bi se pružilo što većeg užita ka posjetiocima i izradio se je veoma bili rani program.

Svrha ovoga plesa svakome je poznata i odbor koji će se za sve ostalo poskrbiti preporuča se već unaprijed rodoljubima da se sjete toga dana. Ostala se društva umoljavaju da na rečeni dan ne priediju zavab.

Pazinski kotar:

Rabac 23. I. 1912. U puljskom talijanskom listu od 17. o. m. piše općinski općinski liječnik u Labinu Dr. Gherša o nar. kompromisu u Istri. U tom članku spominje Rabac (po Labincima pred nekoliko godina prekršten u Portalbona) kao točku, koja zadaje velikih potežkoća kod nar. pregovaranja.

I sasma pogrešno utvrdio si u glavu naš doktor, čiji je otac, budi mimogređe rečeno, nosio „bele vreki“, a sad ih se stidi, da je Rabac čisto talijansko mjesto, kao takvo od naravi spojeno sa Labinom i tako da mora ostati. Nebrojeno su djela Labinjana, kaže, na polju moralnom i materijalnom za Rabac. Pitamo g. Gherša gdje su te djela? Moguće misli ta, što je pred desetak godina podigla Lega svoju školu u ovom mjestu, gdje nije nitko govorio talijanski, e da od čisto naše djece stvari čiste talijane? Ili nas na materijalnom polju „usrećuju“ sa svakidašnjim novim nametima, e da se mogu labinska gospoda bolje zabavljati glazbom, kazalištem i dr. Ili nuoguće misli na vodovod, kog još sada čutimo na svojim plećima?

Ništa, ništa, kaže dalje, nisu Hrvati učinili za Rabac, nego jednu školu i to za djecu iz drugoga mjeseta. Gospodine doktore, znate, da od 36 naših učenika 35 ih stanjuje u Rabcu, a potpunim pouzdanjem gledamo u buducnost i onda će Vam valjda biti jasno tko je provalio u Rabac, gdje od, po prilici, 75 rabačkih obitelji, uvezvi ovame i c. k. namještene, govori talijanskim jezikom tek 9 njih. Neka malo bolje vidi g. Gherša kako je Rabac talijanski i neka znaide, da mi ne pitamo ništa drugo, nego ono što je naše.

Porečki kotar:

Glas iz Materade.* (Odgovor na dopis u „Piccolo“) U talijansko-židovskom listu „Il Piccolo“ od dne 13. pr. m. obazreo se je neki dopisnik iz Umaga na moju malenkost prikazujući me kao exaltiranog hrvatskog agitatora, koji da sam kriv nekim izgredima u svojoj župi Materada.

Dobro će biti da ponajprije prikazem karakter ovog kraja. Krasna je i plodna sjevero-zapadna Istra; trokut: Buje, Piran i Novigrad punim pravom zore se vri liepe Iste. U tome kraju ladanjsko pučanstvo u ogromnoj većini hrvatsko je, premda zabiljeze ne maleni dio tog našeg naroda je poitalijančen, kao u Croom Vru (Brtonigli), Petrinjem selu (Petroviji), Novoj vasi itd. U gradima živu potonci onih lukavki Mlečića, koji su opustili Istru izsizajući je materijalno i moralno. Gospodari su oni bili i veleposjednici, a naš na rod robovao je, bio je, prezren „čavco“.

Kako druguda, tako i u Materadi, u stariji naš je narod našao ovu grudu znamenja svoga truda. Ima ovdje matica spomenika u crkvi glagolicom pisanih od g. 1652. svuda se nalazi na čisto hrvatska imena: Brajković, Vučinović, Librić, Stojanović, — Pomoljnjom zakasnilo. Ur.

kavac, Jeca, Krt, Caknici, Tomica, Gucić, itd. Kasnije ulaze u matičine kujige imena: Martinčić, Kralović, Matelić, Juršević itd. Imo gdjeđe i po koje italijansko име, ali ti dosljaci assimiliirali su se domaćem pučanstvu.

Pred 50 godina u Materadi bilo je malo ljudi koji su znali italijanski; bili su to najviše gdjeđko muževi, koji su isli češće po polju u obližnje gradiće.

Godine i godine kada i druguda u Istri nas je narod i u ovome kraju spavao; puno ih je koji još spavao. Italijanska sinjorija bila je osi koje rapski, kretan se je naš čovjek, često prezreni ščavo*. Zora hrvatske svetosti zarudila je i ovaj kraj. Narod naš se budi na novi, na narodni slobodni život. A italijanska gospoda? Ljutom srdžbom graknuli su ovi oholi silnici na hrvatski duh, koji budi svoju djecu iz rapskog sna; ta misili su, da je pod njihovim pandžama već izdahla narodna svijest tog naroda.

Dosavši u ove krajeve zazeblo me u srce, kada sam vidođe gdje danumice dublju, dublju kopa jamu našemu narodu lopata italijanskih grobara. Naš čovjek još daje, treba ga okrijeti pak će očijevati na novi narodni život i stupiti u kolo s drugom istokrvnom braćom. Budio sam i krijeđo ono što drugi nepravedno su zatirali, daleko od mene bilo je svako hucanje. Tude pustimo i postojmo — lozinka nam je, — ali i svoje držimo. — Građeći Družbu sv. Cirila i Metoda hrvatsku školu, udovođila je davnog želja našeg zatiranog naroda. — Plemenita plesniorija između koje ne maleni broj drži se gesla: osar tutto, rade sve moguće, da uguši narodni pokret u početku. Otuđa konflikt. Italijanstvo ovde importirano je, umjetno; dočim hrvatska misao izlazi iz duše tog naroda. Vidi se to iz činjenice, da je ogromna većina toga naroda usudila se drukčije misliti, nego li mogućna gospoda.

Pustite italijanska gospodo, strakomu dušnu mi slobodu, pak će biti mir!

Neka ona gospoda stave ruku na prsa, pak kažu iskreno, koliko ih je iz osvjeđenja glasovalo za njihovog kandidata kod zadnjih izbora za carevinsko vijeće? Vidili smo ljudi oborenih očiju, ljudi razuzdani, ljudi, iz očiju ustiju udarao je miris vina ... Judin zig bio je jasan. Tužan genij italijanskog naroda po Vama! Sve što je neovisno, što je mislilo svojom glavom, dalo je svoj glas za čovjeku svoje krvi, svoga jezika. A dopisničar kaže .... si resero traditori della loro nazionalità .. da bili su to oni, koji premda hrvatske narodnosti, dali su svoj glas za Vas.

Istina je, ljudi pjevaju — osobito mladići — : Jos Hrvatska nij propala. Zar je to uvreda za koga? Koliko pristaša imate Vi, italijanska gospodo? Na prate bi ih nabrojio. Zavedeni su to ljudi, mnogi od Vas ovisni.

Mi štujemo i ljubimo italijansku kulturu, ali onu zdravu, plemenitu, a ne onu, koju pokazuju Vi i Vaši pristaše sa svojim pogrdnim inzultim! Zasto ste se fanički opirali hrvatskoj školi, koju naš narod želi. Na stotinu naše djece čekalo je željno da se otvoru hrvatska škola.

Premda je bila izdana dozvola sa strane zemaljskog školskog vjeća, Vi ste radili sve moguće da se otegne s otvorenjem škole. Jeli to pravedno? Tko sili Vašu djecu, da je poslajete u hrvatske škole? Vama je drag Vaš jezik, a i nama naš je mno. Značajno je to: Pred pō godine naš je čovjek dobio krvavih batina od Italijana — boje nazovi — Italijana. Premda nedužan bude u Bujama odsudjen na 17 dana zatvora; okružno sudište u Rovinju ga rješilo. — U zadnjoj gunguli, gdje su pala dva kamena, ali nijesu nikoga ramili. Tko je izazivao? Tko je bacio kamene? Premda se nije moglo označiti nikoga kraj, sedam naših dobrih čestitih mladića, odvuklo se u zatvor, vezane kao ubojice

palikuće i medju tima djecu od 16 godina! Zar smo u Tripolis-u? Sve nemire i izgredje, koje prouzročuje italijanski oboli despotizam, bijelo bi se meni u račun zapisati. Rad je moj čist, stoga i čista mi savjest. Bio Italijan ili Hrvat, svakog lepo susrećem. Neka se označi barem jedan, koga sam utvrdio. — Ako želim i idem za tim, da se naši ljudi — prezreni ščavi — probude na narodni život, koje je zlo u tome? Da bih puhalo s Vama u isti rog, možda i osioš daske za mrtvački lies narodne svijesti ovog naroda, pa bio matak pjanica i ruglo svog staleža, eh onda bio bih un prete esemplare.

Gospodo italijanska, ovđe stanjuje naš narod, ovđe je naša gruda. Mi Vas ne mrzimo, dapaće Vas želimo svaku dobro i rado bismo živjeti u miru s Vama, ali ne kao ščavi već kao slobodni ljudi. Državna oblast od Vas interpelovanu ne smije bili Vama na raspolaganje, da nes tlačite i gazite. — Da se odvrzi ova gruda u hrvatskim rukama, je i u interesu naše države, jer mi vjerni smo podanici ove moćne naše države, dočim ne maleni broj italijanske gospode žmiri preko mora onamo k Italiji. Idite slobodno ogamo, sretan Vam put, ali pustite nas, naš jezik i našu grudu! — Šime Sironić župeupravitelj u Materadi.

Koparski kotar:

Za bolju željezničku svezu. Glavarstva občina Dolina, Otičla, Klanec, Materija i Rodik učili su putem ravnateljstva državnih željeznic u Trstu molbu radi uvedenja novog osobnog vlaka, koji bi vozio svaki radni dan oko 6 sati na večer iz Trsta prema Herpeljam.

Franina i Jurina.

Fr. Ca biš reka Jurino, ima pravo pazinski krajnja, ki se tuži, da moraju njezini šmrkulini čuda vrimena ječnik i fazol jist, al va pržne sedet.

Jur. Neka jih krejanci vadi.

Fr. Al je nima ni sam.

Jur. Onda huje mu buci.

Razne primorske vesti.

Za naše škole. Našoj je javnosti poznato, kako je kod zem. odbora u Poreču od više godina ležalo do 60 molba za ustrojenje hrvatskih škola u Istri i kako se talijanska većina nije nikako dala nagovoriti, da bi dozvolila otvorenje ovih škola. Kad su Talijani pitali od vlađe, da podržavi općinsku talijansku gimnaziju u Puli, obvezao se je bio zemaljski kapetan Dr. Rizzi i puljski načelnik Vareton, da će u naknadu otvoriti u Puli na zemaljskoj troškove potrebite hrvatske pučke škole. Vlada je prama Talijanima riječ održala

podržavila puljsku občinsku gimnaziju, ali rječi ne održase Dr. Rizzi i drugovi. Hrvatskih škola u Puli ne htjede otvoriti. Vidjiv to, naši zem. prisjednici ne htjede dati svoje privole na neke zajmove, što ih je imala sklopiti občina Puta i od kloniše svakog sudjelovanje kod proračuna

za g. 1911. svih onih talijanskih občina, u kojima je visjelo kakvo pitanje zaosmice hrvatske ili slovenske pučke škole. S druge je strane većina zem. odb. ukratila bila odobrenje proračuna za g. 1911. raznim našim občinam, a vlada opet ukratila pokrajini pobiranje nameta na pivo.

I nastalo tako početkom lanjske godine u pokrajini onaj darmar, koji nam je još svima živo u pameti. Občine bez nameta, pokrajina bez nameta. Tako na dulje vremena nije moglo ni s jedne ni s druge strane potrajeti. Nastojanjem vlade sklopio je Beč pouzdanici obiju stranaka dne 7. aprila 1911. sporazum, po kojem su se imali odobriti svi občinski proračuni te pobiranje pokrajinskog nameta na pivo uz obvezne većine zem. odbora, da će privititi ustrojenju svih pučkih škola u roku od pet godina, i to tako, da se svake godine razmjerno stanoviti broj istih otvori. Vlada je pak sa svoje strane občinama, da će povisiti državni doprinos u zemaljsku školsku zakladu za pučko školstvo i da će Družbi sv. Cirila i Metoda pokrivali sve troškove, što je ona snala za uzdržavanje škola u Puli, Cresu i Malom Lošinju, koje će pak nakon pet godina morati preuzeti zemlja. Koncem decembra 1911. izjavila je vlada Zem. odboru, da će odsada doprinjati za pučko školstvo u Istri K 30.000 više nego li do sada na godinu, dočim je istodobno javila Družbi sv. Cirila i Metoda, da preuzima trošak od K 70.000 godišnjih za držbune škole u Puli, Cresu i Malom Lošinju.

Prema tome je zem. odbor u svojoj sjednici od 3. januara 1912. privolio ustrojenje deset hrvatskih i jedne slovenske pučke škole, a zem. školsko vijeće u svojoj sjednici od 20. januara 1912. osnuće tih škola odobrilo i potvrdilo. Te škole za ljetos jesu: slovenska: 1. Kostabona na Pomoranjini; hrvatske jesu ove: Črnica na Buzetsčini; Trstenik na Buzetsčini; Monsalis na Poreštini; Borut na Pazinštini; Cerovje na Pazinštini; Krkune na Pazinštini; Hrelja na Barbanštini; Barat na Kanfanarštini; Kantrida na Kastavštini i Garica na Krku. To je, eto, dojakosnji uspjeh lanjske borbe: za našu škole. Dobro nam došle ove i živile, a druge ne kasnile nam doći. A ti narode vjeruj u svoju jakost i moć i budi svoj! u borbi je život!

Naknadni izbori. Smrču dvojice zast. na istarskom saboru i odreknućem trećega ostala su izpraožena tri zastupnička mandata za naš sabor. Umrli su talijanski zastupnici gg. Benussi i Franak a položio je mandat g. Dr. Ćervar. Talijanski mandanti jesu: jedan za istarski veleposjed i jedan za grad Pulu i to tredi gradski izborni kator u Puli. G. Dr. Ćervar zastupao je izvanjske občine sudbenih kotara Volosko i Podgrad.

Za dva izborna kotara raspisani su izbori, i to za izborni kotor Volosko-Podgrad raspisan je izbor za dne 3. marta o. g. a eventualni uži izbor za 6. marta o. g. a za veleposjed raspisan je izbor za dne 8. marta o. g. a istog dana obaviti će eventualni uži izbor.

Za treće izborništvo grada Pule nije još raspisan izbor, ali i taj će se stalno brzo obaviti bude li sazvan istarski sabor, dotično bude li postignuto sporazujenje između hrvatsko-slovenskih i talijanskih članova sabora i odslanjaka obju klubova, koji su se sastali opet juče u srijedu kod namještajca u Trstu radi daljnjih pregovora.

Dogovori između hrvatsko-slovenskih i talijanskih zastupnika Istre. Juče (u srijedu) sastali su se u namještajkoj palati u Trstu opet odslanjaci obju stranaka istarskog sabora da nastave svoje dogovore, a pregovore radi uredjenja spornih točaka u pogledu razdoblje ili novog zaokruženja istarskih občina.

U zadnjem smo broju na uvodnom mje-

stu razložili desadašnji tek tih pregovora dokazav ujedno, 1. da se talijanske corine nedje utančene tajnosti zaključuju i 2. da je nemoguće svaku sporazumjenje između Slavena i Talijana Istra dok budu na pregovore uplivali strastveni i nepomičljivi talijanski novinari.

Ovi ne će u obće ni mira ni sporazuma, jer bi insće morali zavoliti svoju botagu kad nebi više imali koga da psuju, grde i mrevare. Oni su vičoi jedino u mutnom loviti i dim bi prestalo sadanje trzane i postječa borba između nas i Talijana osušila bi se tim koritarima sada puna korita, te bi moralii trpti i stradati, jer neće i neznamu, da si poštenim radom svakdanji kruh zasluže.

Od ovih i ovakvih nazovi-novinara odviju su Talijanski članovi konferencije za postignuće narodnostnog mira u Istri, napose oni članovi, koji nisu nikada ništa čuti htjeli za kakve pravice Hrvati i Slovenaca Istra. I baš ti i takovi članovi vode prvu i glavnu rječ kod pregovora s našim odaslanicima.

S takovim skrajno radikalnim i nepomičljivim osobama naši odaslanici težko će na kraj, ako neće da zrtvjuju bitne narodne probitke, što bi značilo izdaju narodne stvari. Toga nemožemo i nesmisljeno očekivati od zastupnika naroda i po uzdanika hrvatsko-slovenskog kluba na istarskom saboru, od kojih su nekoj sudjelovali kod nesretnih izborne reforme za istarski sabor i koji bi moralii znati, da nije nikada dosta opreznosti i lukavosti — kad se dogovara bilo o čem — s krovodnjama istarskih Talijana!

Promjena na banskoj stolici u Hrvatskoj. Bivši hrvatski ban g. Dr. N. pl. Tomasić položio je bansku čast kraljevine hrvatske, Slavonije i Dalmacije, jer nije u narodu uživao povjerenja, što muje jasno hrvatski narod pokazao za nedavno provedeni izbor na sabor rečenih kraljevina. Kralj je primio ostavku te mu je posudio visoko odlikovanje t. j. red željezne krune prvoga stepena.

Banom kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije innenovan je bio g. pl. Čuvaj, koji će valjda sabor raspustiti i nastojati da kod novih izbora zadobije većinu zastupnika ili da stvari jaku vladinu stranku, što će mu vrlo težko za rukom poći.

Promjenom osobe na banskoj stolici nije se promjenio sistem, nego je taj sistem rek bi namjestio osobu vjerniju i robskiju od prve. Kad će se bacovci opamtiti i složiti u borbi pod gesmom proglašenja Magjarske!

Veliki Ćiril-Metoda ples u Trstu. Sva slavenska omladina zdržala se i ove godine u veliki odbor, da doe 3. februara t. g. priredi u Trstu u prostorijama Nat. Domu veliki narodni Ćiril-Metoda ples u korist slavenske i istarske Družbe sv. Cirila i Metoda. Odbor se je obratio posebnim pismom na pojedine rodoljube širem domovine za podporu.

Jorgovan, omladinski kalendar za g. 1912, rašao je te se naručuje u Narodnoj tiskari Ladinja i drug u Puli ili kod g. Jos. A. Kraljića, nadučitelja u Malom Lošinju. Ciena 60 para, s poslom 70 para.

Mala rezlijja od Jelice Belović-Bernadikovske, uredio Jos. A. Kraljić, osobito zgodna i priručna za učiteljice i učitelje te učenicu mladež. Ciena K 1·10, franko poslom skoro se novac unaprije poslaje. Naručuje se u Tiskari Ladinja i dr. u Puli.

Pozor tamburaška i pjevačka društva.

Naručite za pokladne zabave novo izdale saljive igrokaze, saljive skladbe (kuplete) sa pratnjom tambura ili glasovira i nove tamburaške partiture od Stahuljaka, Hruze, Farkaša, Machata itd. kod prve sisacke rukotvornice tambura

J. Stjepušin, Sisak.

